

Arrest

nr. 230 121 van 12 december 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 1 april 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 maart 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. FONTIGNIE, die *loco* advocaat S. SAROLEA verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van K.S. als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rom afkomstig uit Klinë (Kosovo). U diende een eerste verzoek om internationale bescherming in in België op 7 oktober 1998 waarin de Dienst Vreemdelingenzaken op 25 februari 2000 een beslissing tot weigering van verblijf nam. Op 18 december 2014 diende u een tweede verzoek in in België, samen met uw zoon B.K. (...) (O.V.), uw schoondochter E.A. (...) (O.V.) en uw zoon E.K. (...) (O.V.). Uw zoon A.K. (...) (O.V.) verbleef toen ook al in België. U verklaarde dat u na uw eerste verzoek teruggekeerd was naar Kosovo maar ten gevolge van problemen met het UCK

(Kosovaars Bevrijdingsleger) kort nadien naar Podgorica in Montenegro was gevlucht waar jullie in armoede en zonder documenten leefden. Uw echtgenoot stierf nadat hij mishandeld werd door onbekenden. U stelde niet naar Kosovo terug te kunnen omdat u er geen woning en geen inkomen had en omdat u vreesde dat Albanezen uw kinderen wat zouden aandoen. U wierp toen tevens op gezondheidsproblemen te kennen. Het CGVS nam op 17 juli 2015 een weigeringsbeslissing inzake de verzoeken van u, uw zonen E. (...) en B. (...) en uw schoondochter E. (...). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze beslissing in haar arrest van 19 januari 2016. U ging hiertegen niet in beroep. Jullie bleven nadien in België. Uw zoon B.K. (...) en uw schoondochter E.A. (...) dienden een tweede verzoek in op 18 september 2017. U diende een derde verzoek in op 24 augustus 2017. U haalde aan dat u veel problemen had ten gevolge van uw ziekte en dat u niets bezat. U kon in België ook niet meer terecht bij uw ene zoon omdat uw schoondochter geen contact met u wenste. U woonde daardoor bij uw jongste zoon. U verklaarde verder dat men u in Kosovo niet zou accepteren en dat u vreesde er door Albanezen of Serviërs vermoord te worden. Op 23 november 2017 weigerde het Commissariaat-generaal uw derde verzoek in overweging te nemen daar u geen elementen had aangebracht die de kans aanzienlijk vergrootten dat u voor internationale bescherming in aanmerking kwam. Op 30 januari 2019 diende u uw vierde verzoek in. U verklaart samen met uw zoon E. (...) naar Frankrijk te zijn gegaan vanwaar u vervolgens door de Franse autoriteiten naar België werd teruggestuurd. U herhaalt dat u niets meer heeft in uw land van herkomst, dat Serviërs en Albanezen Roma niet aanvaarden en dat u gezondheidsproblemen heeft. U bent in het bezit van een kopie van een attest uitgereikt door de Kosovaarse ambassade d.d. 3 augustus 2017 waaruit blijkt dat u niet over de Kosovaarse nationaliteit beschikt en een kopie van een attest van de ambassade van Montenegro d.d. 18 april 2018 waaruit blijkt dat u niet geregistreerd staat als Montenegrijns staatsburger.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient erop gewezen te worden dat uw tweede verzoek door het Commissariaat-generaal afgewezen werd omdat u en uw zonen E. (...) en B. (...) geen documenten ter staving van jullie beweerde Kosovaarse herkomst neerlegden, omdat jullie niet aannemelijk hadden gemaakt begin 1999 teruggekeerd te zijn naar Kosovo, omdat jullie jullie jarenlange verblijf/leven in Montenegro tot jullie komst naar België in 2014 niet aannemelijk hadden gemaakt, omdat er geen geloof gehecht kon worden aan de door jullie beweerde in Montenegro ondervonden problemen, en omdat hoe dan ook zowel de Montenegrijnse autoriteiten als de autoriteiten in Kosovo voor alle onderdanen, ongeacht hun etnische origine, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, omdat de algemene situatie van de Roma in Montenegro en in Kosovo op zich niet gelijkgesteld kan worden met vervolging of ernstige schade, omdat er in Kosovo geen sprake meer is van een situatie van veralgemeend geweld ten aanzien van de Romagemeenschap en de veiligheidssituatie sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Tot slot werd gesteld dat gezondheidsproblemen niet ressorteren onder de Vluchtelingenconventie, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Hiertegen tekende u geen cassatieberoep aan. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw tweede verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

In het kader van uw derde verzoek bracht u geen dergelijke elementen aan. U herhaalde immers louter uw eerder uiteengezette motieven. Wat betreft uw toevoeging in Kosovo ook Serviërs te vrezen werd gewezen op de beschikbare beschermingsmodaliteiten.

In het kader van uw huidig verzoek brengt u evenmin dergelijke elementen aan. Wat betreft de kopies van de attesten van de ambassades van Kosovo en Montenegro dient herhaald te worden dat u en uw zonen geen documenten aanbrachten ter staving van jullie beweerde Kosovaarse afkomst, dat jullie niet aannemelijk maakten begin 1999 teruggekeerd te zijn naar Kosovo en dat jullie evenmin jullie jarenlange verblijf/leven in Montenegro tot jullie komst naar België in 2014 aannemelijk maakten, waardoor u geen zicht bood op uw werkelijke verblijfssituatie voor uw komst naar België. U blijft op dit vlak nog steeds in gebreke en biedt het Commissariaat-generaal dan ook nog steeds geen zicht op uw werkelijke verblijfssituatie voor uw komst naar België in 2014. In het licht daarvan is de herhaling van uw overige motieven, met name dat u niets meer heeft in uw land van herkomst, dat Albanезen en Serviërs Roma niet aanvaardden en dat u gezondheidsproblemen kent niet dienstig.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van K.E. als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rom, geboren in Klinë (Kosovo). Op 18 december 2014 diende u voor het eerst in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in in België. U maakte toen duidelijk dat u in 1998 als minderjarige al eens samen met uw ouders, S.K. (...) en A.K. (...) (O.V. 4.771.291) naar België was gekomen. Uw ouders vroegen hier toen op 7 oktober 1998 internationale bescherming aan. Op 25 februari 1999 nam de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing tot weigering van verblijf. Enkele maanden na jullie komst naar België besloot uw vader terug te keren naar Kosovo. Na een verblijf van twee à drie maanden in Kosovo vertrokken jullie naar Montenegro. Uw familie verbleef er in een zelfgemaakte barak en u verzamelde metaal op vuilnisbelten in de buurt en verkocht die door aan een ijzerhandelaar. Voorts hielp u mensen die u inhuurden voor fysieke arbeid. U werd in Montenegro regelmatig fysiek belaagd. Ongeveer een maand voor jullie vertrek naar België in 2014 besloot uw vader naar Kosovo te reizen. Hij wilde er documenten voor de hele familie regelen. Toen uw vader terug thuis kwam, verkeerde hij in een slechte gezondheidstoestand. Hij legde uit dat hij door twee Albanезen geslagen was. Na enkele uren overleed uw vader in het ziekenhuis. De aanwezige arts stelde dat zijn overlijden te wijten was aan slagen. Omdat jullie niet verder in slechte omstandigheden in Montenegro wilden leven en niet naar Kosovo durfden te gaan, besloten jullie Montenegro te verlaten. U reisde met uw moeder en uw broer B. (...) (O.V. 4.771.291) en diens gezin naar België. Op 17 juli 2015 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 19 januari 2016 weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen u eveneens de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus. U verliet België niet en verzocht op 24 augustus 2017 andermaal om internationale bescherming. Uw moeder diende diezelfde dag een derde verzoek in; uw broer B. (...) diende kort erna, op 18 september 2017, een tweede verzoek in. Deze verzoeken van uw moeder en uw broer B. (...) werden op 23 november 2017 door het Commissariaat-generaal niet in overweging genomen. Bij uw tweede verzoek maakte u duidelijk dat u geen nieuwe elementen noch documenten had met betrekking tot uw eerdere verzoek, maar dat u papieren wilde in België zodat u kon werken en uzelf kon onderhouden. U wilde graag een dak boven uw hoofd en u wilde zich graag bijscholen. U herhaalde bij een terugkeer zowel door Serviërs als door Albanезen niet met rust gelaten te zullen worden en verwees hierbij andermaal

naar wat uw vader was overkomen. Op 14 maart 2018 weigerde het Commissariaat-generaal dit verzoek in overweging te nemen daar u geen elementen had aangebracht die de kans aanzienlijk vergrootten dat u voor internationale bescherming in aanmerking kwam. Op 30 januari 2019 diende u uw derde verzoek in. U stelt na uw vorig verzoek samen met uw moeder naar Frankrijk te zijn uitgeweken vanwaar de Franse autoriteiten u opnieuw naar België stuurden. U verklaart dat u geen verblijfplaats in Kosovo heeft, dat u niet naar Kosovo terug mag en dat uw moeder ziek is. U bent bang voor Albanezen en Serviërs in uw land van herkomst. U bent in het bezit van een kopie van een attest uitgereikt door de Kosovaarse ambassade d.d. 3 augustus 2017 waaruit blijkt dat u niet over de Kosovaarse nationaliteit beschikt en een kopie van een attest van de ambassade van Montenegro d.d. 18 april 2018 waaruit blijkt dat u niet geregistreerd staat als Montenegrijns staatsburger.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient erop gewezen te worden dat uw eerste verzoek door het Commissariaat-generaal afgewezen werd omdat u, uw moeder en uw broer B. (...) geen documenten ter staving van jullie beweerde Kosovaarse herkomst neerlegden, omdat jullie niet aannemelijk hadden gemaakt begin 1999 teruggekeerd te zijn naar Kosovo, omdat jullie jullie jarenlange verblijf/leven in Montenegro tot jullie komst naar België in 2014 niet aannemelijk hadden gemaakt, omdat er geen geloof gehecht kon worden aan de door jullie beweerde in Montenegro ondervonden problemen, en omdat hoe dan ook zowel de Montenegrijnse autoriteiten als de autoriteiten in Kosovo voor alle onderdanen, ongeacht hun etnische origine, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, omdat de algemene situatie van de Roma in Montenegro en in Kosovo op zich niet gelijkgesteld kan worden met vervolging of ernstige schade, omdat er in Kosovo geen sprake meer is van een situatie van veralgemeend geweld ten aanzien van de Romagemeenschap en de veiligheidssituatie sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Hiertegen tekende u geen cassatieberoep aan. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

In het kader van uw tweede verzoek bracht u geen dergelijke elementen aan. U herhaalde immers louter uw eerder uiteengezette motieven.

In het kader van uw huidig verzoek brengt u evenmin dergelijke elementen aan. Wat betreft de kopies van de attesten van de ambassades van Kosovo en Montenegro kan immers herhaald worden dat u, uw broer en uw moeder bij jullie eerdere verzoeken geen documenten aanbrachten ter staving van jullie beweerde Kosovaarse afkomst, dat jullie niet aannemelijk maakten begin 1999 teruggekeerd te zijn naar Kosovo en dat jullie evenmin jullie jarenlange verblijf/leven in Montenegro tot jullie komst naar België in 2014 aannemelijk maakten, waardoor u geen zicht bood op uw werkelijke verblijfssituatie voor uw komst naar België. U blijft op dit vlak nog steeds in gebreke en biedt het Commissariaat-generaal dan ook nog steeds geen zicht op uw werkelijke verblijfssituatie voor uw komst naar België in 2014. In het licht daarvan is de herhaling van uw overige motieven, met name dat u geen verblijfplaats heeft in Kosovo, dat u Albanezen en Serviërs vreest en dat uw moeder gezondheidsproblemen kent niet dienstig.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in een eerste, en tevens enig, middel op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en van de zorgvuldigheidsplicht *juncto* de motiveringsplicht *juncto* de artikelen 2 en 3 van de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen.

Zij benadrukken dat het CGVS geen standpunt inneemt over het land ten aanzien waarvan hun verzoek om internationale bescherming beoordeeld dient te worden. Verzoekende partijen zijn afkomstig van Kosovo maar hebben ook in Montenegro verbleven. Zij hadden een moeilijk leven: zij verbleven in barakken, werden fysiek belaagd, verzamelden metaal op vuilnisbelten, kenden een slechte gezondheidstoestand,...

Het is inderdaad moeilijk om zicht te bieden op hun verblijfplaatsen voor hun komst naar België daar zij in barakken dienden te verblijven. Daarnaast moet rekening worden gehouden met de trauma's die zij opliepen. Verzoekende partijen verwijzen naar het Handboek van UNHCR.

Verzoekende partijen benadrukken dat zij niet kunnen terugkeren naar Kosovo. Als Roma ondervinden ze daar discriminatie. Verzoekende partijen citeren te dezen uit algemene informatie omtrent de situatie voor Roma in Kosovo. Daarnaast wensen verzoekende partijen te benadrukken dat er in Kosovo zeer veel discriminatie plaatsvindt ten aanzien van Roma, niet enkel op het gebied van gezondheidszorg, doch ook op het vlak van tewerkstelling, huisvesting en dergelijke meer. Ook in dit kader citeren verzoekende partijen uit algemene informatie.

Verzoekende partijen vestigen eveneens de nadruk op de moeilijke levensomstandigheden in Montenegro, onder meer de fysieke belaging, het leven in een zelfgemaakte barak,... Zij wijzen op de overeenkomsten tussen hun verklaringen en algemene informatie.

De beslissingen schenden volgens verzoekende partijen dan ook artikel 3 EVRM en de in de uiteenzetting van het middel aangehaalde bepalingen.

2.2. Verzoekende partijen vragen op basis van het voorgaande om aan hen de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.3. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog algemene informatie bij het verzoekschrift (bijlagen 2-4).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De Raad spreekt zich in het kader van onderhavig beroep tegen de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal niet uit over een beslissing tot verwijdering of terugleiding. Hij gaat enkel na of er *in casu* nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekende partijen zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning

van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komen. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zinnig heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3. Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen aanvechten noch betwisten waar terecht gesteld wordt dat in hunner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

3.4. De bestreden beslissingen zijn geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen”.

In de bestreden beslissingen wordt met recht gesteld en uit de stukken opgenomen in het administratief dossier blijkt genoegzaam dat reeds tijdens de voorgaande verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen, meer bepaald tijdens hun eerste verzoek om internationale bescherming, werd vastgesteld dat verzoekende partijen niet aantonen dat zij over de Kosovaarse nationaliteit beschikken, dat zij hun terugkeer naar Kosovo in 1999 en de aldaar ondervonden problemen niet aannemelijk maken, dat geen geloof kan worden gehecht aan hun jarenlange verblijf in Montenegro voorafgaand aan hun komst naar België en dat evenmin geloof kan worden gehecht aan de in Montenegro ondervonden problemen.

In zoverre verzoekende partijen de indertijd gedane vaststellingen heden trachten te verklaren aan de hand van een aantal argumenten zoals hun levensloop, problemen, gezondheid en trauma's, dient te worden opgemerkt dat verzoekende partijen hun huidige verzoek om internationale bescherming en het voorliggende beroepsverzoekschrift niet kunnen aanwenden om een vorm van hoger beroep in te stellen tegen de tijdens hun eerste verzoek om internationale bescherming gedane vaststellingen. Eens de Raad een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, heeft de Raad wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht immers uitgeput. Bij een beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming mag hij derhalve niet opnieuw uitspraak doen over het eerdere verzoek om internationale bescherming. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met de elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van het eerdere verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd. De Raad kan zich dus op geheel het

administratief dossier steunen en bijvoorbeeld ook een vergelijking maken tussen verklaringen die in de opeenvolgende verzoeken om internationale bescherming zijn afgelegd (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704).

Verzoekende partijen voeren in het kader van hun huidige, derde verzoek om internationale bescherming geen nieuw element aan dat de kans aanzienlijk groter maakt dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komen.

In dit kader wordt in de bestreden beslissingen immers met recht gemotiveerd:

“In het kader van uw derde verzoek bracht u geen dergelijke elementen aan. U herhaalde immers louter uw eerder uiteengezette motieven. Wat betreft uw toevoeging in Kosovo ook Serviërs te vrezen werd gewezen op de beschikbare beschermingsmodaliteiten.

In het kader van uw huidig verzoek brengt u evenmin dergelijke elementen aan. Wat betreft de kopies van de attesten van de ambassades van Kosovo en Montenegro dient herhaald te worden dat u en uw zonen geen documenten aanbrachten ter staving van jullie beweerde Kosovaarse afkomst, dat jullie niet aannemelijk maakten begin 1999 teruggekeerd te zijn naar Kosovo en dat jullie evenmin jullie jarenlange verblijf/leven in Montenegro tot jullie komst naar België in 2014 aannemelijk maakten, waardoor u geen zicht bood op uw werkelijke verblijfssituatie voor uw komst naar België. U blijft op dit vlak nog steeds in gebreke en biedt het Commissariaat-generaal dan ook nog steeds geen zicht op uw werkelijke verblijfssituatie voor uw komst naar België in 2014. In het licht daarvan is de herhaling van uw overige motieven, met name dat u niets meer heeft in uw land van herkomst, dat Albanezen en Serviërs Roma niet aanvaarden en dat u gezondheidsproblemen kent niet dienstig.

(...)

In het kader van uw tweede verzoek bracht u geen dergelijke elementen aan. U herhaalde immers louter uw eerder uiteengezette motieven.

In het kader van uw huidig verzoek brengt u evenmin dergelijke elementen aan. Wat betreft de kopies van de attesten van de ambassades van Kosovo en Montenegro kan immers herhaald worden dat u, uw broer en uw moeder bij jullie eerdere verzoeken geen documenten aanbrachten ter staving van jullie beweerde Kosovaarse afkomst, dat jullie niet aannemelijk maakten begin 1999 teruggekeerd te zijn naar Kosovo en dat jullie evenmin jullie jarenlange verblijf/leven in Montenegro tot jullie komst naar België in 2014 aannemelijk maakten, waardoor u geen zicht bood op uw werkelijke verblijfssituatie voor uw komst naar België. U blijft op dit vlak nog steeds in gebreke en biedt het Commissariaat-generaal dan ook nog steeds geen zicht op uw werkelijke verblijfssituatie voor uw komst naar België in 2014. In het licht daarvan is de herhaling van uw overige motieven, met name dat u geen verblijfplaats heeft in Kosovo, dat u Albanezen en Serviërs vreest en dat uw moeder gezondheidsproblemen kent niet dienstig.”

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan.

Gezien verzoekende partijen het tot op heden onmogelijk maken een zicht te krijgen op en weigeren een duidelijk beeld te geven over hun werkelijke herkomst, maken zij het eveneens onmogelijk om hun nood aan bescherming in te schatten, is hun verwijzing naar de situatie in Kosovo en Montenegro verder niet dienstig en kunnen zij met deze verwijzing de kans geenszins aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komen. Verzoekende partijen dienen zulks namelijk *in concreto* aan te tonen en kunnen te dezen niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of bepaalde regio. Zij dienen tevens aannemelijk te maken dat er een verband bestaat tussen deze situatie en hun persoon en hier blijven zij schromelijk in gebreke.

Verzoekende partijen leggen ter terechtzitting onder de titel “aanvullende nota” een aantal stukken neer louter voorzien van een inventaris, doch zonder deze stukken van enige duiding met betrekking tot onderhavige procedure te voorzien.

Betreffende de neergelegde verblijfskaart van A. K., een beweerde zoon en broer van verzoekende partijen, en een arrest van de Raad van 29 april 2009 met referte 26 689 waarin A. K. werd erkend als vluchteling, kan nog worden opgemerkt dat deze stukken geen afbreuk kan doen aan de voormelde vaststellingen. De precedentenwerking wordt immers niet aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk verzoek om internationale bescherming moet afzonderlijk en op individuele wijze worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de

feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

Ook betreffende de stukken aangaande de medische toestand van eerste verzoekende partij kan niet worden ingezien wat verzoekende partijen hiermede wensen aan te tonen. Het betreffen enkel stukken met betrekking tot medicatie die zij dient te nemen en een opnameattest omwille van braken en diarree.

Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissingen terecht besloten dat verzoekende partijen geen nieuwe elementen of feiten hebben aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komen. Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT